

РІШЕННЯ

щодо присудження наукового ступеня доктора наук

Спеціалізована вчена рада з присудження наукового ступеня доктора наук Д 58.053.01 Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка Міністерства освіти і науки України прийняла рішення щодо присудження наукового ступеня доктора педагогічних наук Головацькій Юлії Богданівні на підставі прилюдного захисту докторської дисертації «Теорія і методика фахової підготовки перекладачів на засадах локалізації» на правах рукопису за спеціальністю 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти».

07 липня 2025 року, протокол № 3.

Головацька Юлія Богданівна, 1990 року народження, громадянка України, освіта вища: закінчила у 2012 році Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка за спеціальністю «Переклад».

Кандидат педагогічних наук з 2015 року, доцент кафедри теорії і практики перекладу з 2022 року.

У 2024 році закінчила докторантуру у Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка.

Працює доцентом кафедри теорії і практики перекладу в Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка, Міністерство освіти і науки України, м. Тернопіль, з 2024 року до теперішнього часу.

Докторська дисертація виконана на кафедрі теорії і практики перекладу Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Науковий консультант: Терещук Григорій Васильович, доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, професор кафедри сфери обслуговування, технологій та охорони праці.

Рекомендовано до захисту 28 березня 2025 року.

Здобувач має 46 наукових публікації за темою дисертації, з них: 1 одноосібна монографія, 3 статті у журналах, що індексуються у наукометричних базах Web of Science чи Scopus; 20 статей у наукових фахових виданнях України і 1 стаття у закордонному науковому періодичному виданні; 19 тез доповідей у збірниках матеріалів конференцій; 1 навчально-методичний посібник; 1 публікація, яка додатково відображає результати дисертації.

Опоненти:

Амеліна Світлана Миколаївна, доктор педагогічних наук за спеціальністю 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти, професор кафедри філології, Національний університет біоресурсів і природокористування України, завідувач кафедри іноземної філології і перекладу – дала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У підрозділі 1.2, де авторка представляє категоріально-дефінітивне поле дослідження проблеми фахової підготовки майбутніх перекладачів у закладах вищої освіти, розглянуто, зокрема, дефінітивні тлумачення поняття «переклад» різними науковцями. На нашу думку, наведені визначення описані

занадто деталізовано. Натомість доцільно було б більше уваги приділити тим термінам, що, як зазначає дисертантка, є конкурентами щодо терміну

«переклад» і часто заміняють його («локалізація», «адаптація», «творче переписування», «переклад-редагування», «мовне посередництво», «творча адаптація»).

2. Характеризуючи підготовку майбутніх перекладачів у зарубіжних університетах, Головацька Ю.Б. проаналізувала велику кількість освітніх програм європейських та американських університетів. Цінним є те, що при цьому вона здійснила також їх порівняння з програмами українських закладів вищої освіти. Проте вважаємо, що варто було б акцентувати на наявності/відсутності й рівневі представленості у зарубіжних програмах елементів підготовки майбутніх перекладачів, пов'язаних із локалізацією.

3. Детально висвітливши сутність локалізації як інноваційного виду перекладацької діяльності у третьому розділі, для унаочнення авторка використала рис. 3.1. Складність явища локалізації, на якому відобразила зв'язок між локалізацією і фахівцями різних профілів. Бажано було б доповнити рисунок внеском цих фахівців до процесу локалізації, що підкреслило б на цьому тлі важливість і специфічність діяльності перекладача.

4. Визнаючи цілком логічним прагнення здобувачки якомога детальніше представити отримані результати у загальних висновках, дотримуємось однак думки про те, що доречніше було б зробити загальні висновки більш стислими, а натомість перенести опис частини дійсно вартісних здобутків у висновки до розділів, з якими вони змістовно пов'язані.

5. Позитивно оцінюючи розроблену Головацькою Ю.Б. структурно-функціональна модель педагогічної системи фахової підготовки майбутніх перекладачів на засадах локалізації, висловимо проте пропозицію щодо чіткішого представлення зв'язків між її окремими складниками, наприклад, педагогічними умовами і етапами формування готовності майбутніх перекладачів до локалізації.

Долинський Євген Володимирович, доктор педагогічних наук за спеціальністю 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти, професор кафедри германської філології та перекладознавства, Хмельницький національний університет, професор кафедри германської філології та перекладознавства – дав позитивний відгук із зауваженнями:

1. У дисертації (розділи 4 та 5, с. 266-438) представлено комплексну педагогічну концепцію та експериментальну реалізацію системи фахової підготовки майбутніх перекладачів на засадах локалізації. Проте у викладі відсутній належний аналітичний компонент, присвячений можливим труднощам її впровадження. У підрозділах 4.2-4.4 (с. 291-342) та 5.2 (с. 365-402), попри детальний опис структури педагогічної системи, методики, цифрових інструментів і умов реалізації, бракує рефлексії щодо обмежень, які могли впливати на ефективність її адаптації до реального освітнього середовища. Зокрема, у тексті не розглядаються такі критичні аспекти: 1. Технологічні бар'єри. 2. Кадрові труднощі. 3. Ризики масштабування (потенційні обмеження у застосуванні методики в інших типах ЗВО або на інших спеціальностях). Хоча

дисертація декларує високу ефективність впровадженої системи (підрозділ 5.3, с. 403-418), результати подано без аналізу зовнішніх або непередбачуваних чинників, які могли б вплинути на експеримент - це створює враження впровадження моделі дослідження без урахування потенційних викликів.

2. Незважаючи на велику кількість цифрових інструментів, зазначених у дисертації (особливо в підрозділах 2.3, с. 161-185, та 4.3, с. 308-329), їх опис носить декларативний характер. Відсутня чітка класифікація за дидактичною функціональністю (наприклад: інструменти для навчання, для оцінювання, для організації рефлексії або зворотного зв'язку). Це ускладнює оцінку дидактичної доцільності їх використання в конкретних умовах. Дослідження виграло б від диференціації інструментів за рівнем їх інтеграції: чи йдеться про повноцінні цифрові середовища, чи лише про епізодичне використання онлайн-ресурсів або інструментів з візуалізації чи автоматизації перекладу. Окремо потребує уточнення роль таких цифрових рішень в оцінюванні (с. 328-329): відсутні приклади цифрових форм перевірки знань, тестів, проектних звітів або візуалізацій рефлексії студентів.

3. У підрозділі 1.3 наводиться низка прикладів організації фахової підготовки перекладачів у закладах освіти США, Великої Британії, Франції, Іспанії, Німеччини, Канади тощо. Водночас поданий аналіз є переважно описовим: відтворено основні риси освітніх програм, технологічні тренди й організаційні підходи, але бракує критичного осмислення їхнього змісту з погляду релевантності та адаптивності до українського освітнього контексту. Зокрема, відсутній аналіз ризиків і викликів, які можуть супроводжувати адаптацію таких практик в українських ЗВО (наприклад, з огляду на відмінності в матеріально-технічному забезпеченні, цифровій компетентності викладачів, нормативно-правовій базі). Не запропоновано інструментів інтеграції окремих елементів зарубіжного досвіду у структуру представленої авторської педагогічної системи підготовки майбутніх перекладачів на засадах локалізації (розділи 4 і 5).

4. У дисертації, зокрема в розділі 2 «Цивілізаційні, методологічні й методичні вектори формування готовності майбутніх перекладачів на засадах локалізації» (с. 112-185) та розділі 3 «Індустрія локалізації і професійна підготовка майбутніх перекладачів в епоху цифрових технологій» (с. 189-262) спостерігається надмірне термінологічне навантаження. Можна зазначити, що деякі поняття дублюють або частково перетинаються за змістом, що ускладнює логічне структурування теоретико-поняттєвого апарату дослідження. Наприклад: 1. У підрозділі 3.3 «Готовність до локалізації як системотвірний чинник...» (с. 233-262) подається багатокомпонентна характеристика готовності, але не чітко диференціюються її зв'язки з «професійною підготовкою» чи «локалізаційною діяльністю». 2. У підрозділі 2.3 (с. 161-185) паралельно функціонують поняття: «цифрові технології», «дидактичні засоби цифрових технологій», «засоби цифрових технологій», «цифрові продукти», «програмні продукти». Така насиченість термінами може ускладнити сприйняття основних теоретичних положень.

5. Висновки до окремих розділів дисертації, особливо до розділу 4 (с. 342) та розділу 5 (с. 438), мають дещо загальний і повторюваний характер.

Існують випадки, коли вони дублюють текст основного змісту без аналітичного узагальнення чи логічного відтворення нових положень. Так, у висновках до розділу 4 (с. 342) знову перелічено складники концепції фахової підготовки (згадувані раніше у підрозділі 4.1, с. 266-291), педагогічної системи (4.2, с. 291-308), умов (4.3, с. 308-330) та моделі (4.4, с.330-342), але не зроблено акценту на їх науковій новизні, практичній значущості чи межах апробації. У висновках до розділу 5 (с. 438), що підсумовують експериментальну перевірку, теж не простежується акценту на статистичній обґрунтованості результатів, валідності інструментарію чи інтерпретації динаміки рівнів сформованості, натомість запропоновано загальні положення про ефективність системи.

Микитенко Наталія Олександрівна, доктор педагогічних наук за спеціальностями 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти і 13.00.02 – теорія та методика навчання: германські мови, професор кафедри іноземних мов, Львівський національний імені Івана Франка, завідувач кафедри завідувач кафедри іноземних мов для природничих факультетів – дала позитивний відгук із зауваженнями:

1) у процесі аналізу категоріально-дефінітивного поля дослідження проблеми фахової підготовки майбутніх перекладачів у закладах вищої освіти (підрозділ 1.2) авторка слушно приділяє значну увагу аналізу м'яких навичок, психологічних аспектів підготовки майбутніх перекладачів та їх особистісних якостей. Робота лише виграла б, якби у цьому структурному підрозділі дисертантка глибше зосередилась також на системі знань, навичок й умінь, необхідних для декодування та інтерпретації сенсу текстів, мовної і немовної поведінки представників різних культур з урахуванням специфіки письмового і усного перекладу;

2) позитивною рисою дослідження вважаємо звернення дисертантки до європейського досвіду підготовки перекладачів у закладах вищої освіти й аналіз значного пласту матеріалу (підрозділ 1.3). Проте, авторка дослідження дещо різнопланово висвітлює зарубіжний досвід підготовки перекладачів. Дисертантці варто було б визначити критерії аналізу зарубіжного досвіду й здійснити такий аналіз за цими критеріями;

3) у процесі аналізу концептуальних засад фахової підготовки майбутніх перекладачів дослідниця опирається на низку підходів, серед яких обґрунтовано виокремлює компетентнісний (підрозділ 2.2), проте у дослідженні приділяє недостатньо уваги аналізу поняття та структури професійної компетентності перекладача, а також її місця у структурі готовності майбутніх перекладачів до локалізації;

4) дослідження тільки виграло б, якби його авторка глибше зосередилась на формуванні у майбутніх перекладачів умінь письмового і усного перекладу.

На докторську дисертацію та реферат дисертації надійшли відгуки:

Відгук на дисертацію

Кафедри англійської мови, літератури з методиками навчання іноземних мов Мукачівського державного університету (протокол №13 від 19 червня

2025 р.), за підписом завідувача кафедри, доктора педагогічних наук, професора Наталії ТЕЛИЧКО.

Відгук позитивний. Є зауваження:

1. «У пункті 4.4 дисертації, присвяченому розробленню структурно-функціональної моделі педагогічної системи фахової підготовки майбутніх перекладачів на засадах локалізації, вартувало більше уваги присвятити розкриттю питання про формування готовності у межах інформальної освіти».

2. «У роботі доцільно було б детальніше розкрити особливості застосування штучного інтелекту в процесі формування готовності майбутніх перекладачів до локалізації».

Відгуки на реферат дисертації

1. Кафедри германської філології та перекладу Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича (протокол № 13 від 23 червня 2025 року), за підписом професора кафедри, доктора педагогічних наук, професора Юрія КІЙКА та завідувача кафедри, кандидата філологічних наук, доцента Олени КУДРЯВЦЕВОЇ.

Відгук позитивний. Без зауважень.

2. Кафедри іноземних мов та інформаційно-комунікаційних технологій Західноукраїнського національного університету (протокол № 11 від 16 червня 2025 року), за підписом професора кафедри, доктора педагогічних наук, професора Ольги ЦАРИК та завідувача кафедри, кандидата філологічних наук, доцента Людмили КРАЙНЯК.

Відгук позитивний. Є зауваження: «Особливо імponує розроблений і упроваджений авторський курс «Основи локалізації». Водночас зауважимо, що хотілось би побачити в рефераті більше інформації щодо цієї навчальної дисципліни».

3. Доктора педагогічних наук, професора, проректора з наукової роботи Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка Миколи ПАНТЮКА.

Відгук позитивний. Без зауважень.

4. Кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (протокол №11 від 17 червня 2025 року), за підписом завідувача кафедри, доктора педагогічних наук, професора Оксани ПОВІДАЙЧИК.

Відгук позитивний. Без зауважень.

5. Доктора педагогічних наук, професора кафедри іноземних мов Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського Євгена ГРОМОВА.

Відгук позитивний. Є зауваження: «В рефераті (с. 15) згадано про те, що інтернаціоналізація висуває нові вимоги до професійних якостей сучасних перекладачів, однак ці якості, на нашу думку, описані в рефераті не повною мірою»

6. Кафедри англійської філології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (протокол № 9 від 12 червня 2025 року), за

підписом завідувача кафедри, доктора філологічних наук, професора Якова БИСТРОВА.

Відгук позитивний. Є зауваження: «На с.16 реферату застосовано термін «синергізовані характеристики освітнього інформаційного середовища закладу вищої освіти», але його сутність не розкрита бодай стисло в контексті підготовки майбутніх перекладачів».

У дискусії взяли участь члени докторської ради:

Ольга СОРОКА, доктор педагогічних наук, спеціальність 13.00.04, зауваження: «На сторінці 21 реферату є, напевне, одруківка. Тому що, коли мова йде про високий чи достатній рівні сформованості готовності, то мають іти стрілочки до результату. Щодо задовільного рівня – так само. І тільки низький рівень – стрілочка має повертатися до мети. На сторінці 24 реферату добре представлені узагальнені результати констатувального і контрольного зрізів сформованості готовності майбутніх перекладачів до локалізації. Робота виграла б, якби результати були представлені у графічному вигляді, тому що візуально сприймається легше».

Володимир ЧАЙКА, доктор педагогічних наук, спеціальність 13.00.01, зауваження: «Бажано, щоб у роботі знайшло місце висвітлення можливих обмежень, ризиків чи викликів, які виникають під час упровадження запропонованої системи. Це і кадрові, і ресурсні, і технічні, і психолого-педагогічні. Включення такого матеріалу допомогло б краще зрозуміти всю діалектику реалізації запропонованої моделі».

Ніна СЛЮСАРЕНКО, доктор педагогічних наук, спеціальність 13.00.04, зауваження: «Добре, що у дисертації проаналізовано європейський досвід, американський досвід, досвід Канади та інших країн, але незрозуміло, за якими критеріями здійснено цей аналіз. Було б краще зрозуміло, якби це було конкретно окреслено в роботі».

Галина МЕШКО, доктор педагогічних наук, спеціальність 13.00.04, зауваження: «Було б дуже добре, якби в рефераті був відображений діагностичний інструментарій, краще представлено курс «Основи локалізації»».

Світлана КАЛАУР, доктор педагогічних наук, спеціальність 13.00.04, зауваження: «Доцільно було в запропонованій моделі подати закономірності, хоча би фрагментарно, схематично. У цільовому блоці моделі вартувало би представити завдання (які є сформульовані у роботі), бо є лише одна мета у цільовому блоці».

При проведенні таємного голосування виявилось, що із 14 членів докторської ради, які взяли участь у голосуванні (з 8 докторів наук за профілем дисертації), проголосували:

«За» – 14 членів докторської ради,

«Проти» – немає,

недійсних бюлетенів – немає.

Висновок докторської ради

За результатами вивчення й аналізу дисертаційної роботи Головацької Юлії Богданівни на тему «Теорія і методика фахової підготовки перекладачів на засадах локалізації», відгуків офіційних опонентів: доктора педагогічних наук, професора, завідувача кафедри іноземної філології і перекладу Національного університету біоресурсів і природокористування України Амеліної Світлани Миколаївни, доктора педагогічних наук, професора, професора кафедри германської філології та перекладознавства Хмельницького національного університету Долинського Євгена Володимировича, доктора педагогічних наук, професора, завідувача кафедри іноземних мов для природничих факультетів Львівського національного університету імені Івана Франка Микитенко Наталії Олександрівни, а також на підставі відгуків про реферат і дисертацію та матеріалів захисту дисертації докторська рада

ухвалює:

Дисертація Головацької Юлії Богданівни є самостійним завершеним науковим дослідженням актуальної проблеми теорії і методики професійної освіти.

Дослідження виконано відповідно до плану науково-дослідних робіт Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка: «Теоретичні й методичні засади професійної діяльності та підготовки фахівців соціономічних професій» (номер державної реєстрації 0123U104172); «Семантичні, комунікативно-прагматичні і лінгвокультурні аспекти перекладу» (номер державної реєстрації 0120U102349).

Тему дисертації затверджено вченою радою Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка (протокол №3 від 26.10.2021 р.).

Актуальність дослідження Кардинальні зміни у сучасному світовому інформаційному просторі детермінують формування єдиної цифрової комунікативної реальності. Виробники аудіовізуальної продукції у глобальному інформаційно-цифровому просторі прагнуть популяризувати її в різних країнах. Зростання конкуренції змушує підприємства і компанії перекладати свої маркетингові та технічні матеріали різними мовами світу. Всі великі світові компанії презентують свої послуги в інтернет-просторі, що потребує перекладу сайтів компаній різними мовами світу та їхню підтримку в належному стані. Виокремлені тенденції спричинили виникнення окремого сегменту ринку перекладів – ринку локалізації. А це потребує підготовки перекладачів на засадах локалізації та розроблення цілісної концепції, яка б узагальнювала теоретичні, науково-практичні, методологічні і методико-технологічні аспекти фахової підготовки майбутніх перекладачів в означеному аспекті.

Найсуттєвіші результати дослідження, одержані дисертанткою, полягають в обґрунтуванні авторської педагогічної системи фахової підготовки

майбутніх перекладачів на засадах локалізації та експериментальній перевірці дієвості її теоретичних, методологічних, методичних і технологічних положень.

Наукова новизна і теоретичне значення дослідження полягає в тому, що:
- *уперше:*

обґрунтовано педагогічну концепцію фахової підготовки майбутніх перекладачів на засадах локалізації, що апелює до положень загальнонаукових (системний, синергетичний, компетентнісний, діяльнісний) і конкретнонаукових (контекстний, комунікативний, культурологічний, особистісний) підходів. Концепція фахової підготовки майбутніх перекладачів на засадах локалізації складається з таких елементів: загальні положення, категоріально-дефінітивне поле, теоретико-методологічні засади, ядро, межі застосування концепції, які витлумачено на чотирьох концептуальних рівнях – теоретичному, методологічному, методичному, технологічному. Презентована концепція є синергетичною системою знань про професійну підготовку майбутніх перекладачів на засадах локалізації, що проєктувалася в межах виявлених орієнтирів контексту розвитку системи вищої лінгвістичної освіти та врахування специфічних особливостей підготовки майбутніх перекладачів у ЗВО за кордоном у сучасних умовах цифрового суспільства;

спроектовано та обґрунтовано педагогічну систему такого процесу, яка є відкритою, нелінійною цілісністю, що перебуває в корелятивній залежності з вимогами соціального замовлення на результати професійної підготовки майбутніх перекладачів у ЗВО, тенденціями ринку мовної індустрії, трансформаціями парадигми перекладу як процесу і результату й перекладацької діяльності загалом;

виокремлено й теоретично обґрунтовано педагогічні умови фахової підготовки майбутніх перекладачів на засадах локалізації (актуалізація потенціалу традиційних, інноваційних та цифрових технологій лінгвістичної освіти для занурення студентів у мотиваційно-ціннісне середовище формування готовності до локалізації; використання формувального оцінювання для систематизації, узагальнення, структурування фахових знань майбутніх перекладачів, необхідних для організації ефективного локалізаційного процесу; системна реалізація цифрових технологій для створення контекстного й квазіпрофесійного простору підготовки майбутніх перекладачів на засадах локалізації в ЗВО; спрямування майбутніх перекладачів до безперервної самоосвітньої діяльності на основі тьюторського супроводу);

розроблено структурно-функціональну модель педагогічної системи фахової підготовки майбутніх перекладачів на засадах локалізації, яка складається із цільового, гносеологічно-методологічного, інформаційно-змістового, процесуально-діяльнісного, оцінювально-результативного блоків елементів.

- *удосконалено:*

визначення термінів «локалізація», «готовність майбутніх перекладачів до локалізації»; методично-дидактичне оновлення педагогічних технологій лінгвістичної освіти (дослідницькі групові й індивідуальні проєкти, веб-конференції, веб-діалоги, творчі майстерні, веб-квести, типові ситуативні

завдання перекладацької практики, моделювання професійної ролі перекладача-локалізатора);

компоненти (ціннісно-мотиваційний, когнітивно-комунікативний, діяльнісно-технологічний, особистісний), критерії (аксіологічний критерій, гностичний критерій, інструментальний критерій, особистісний критерій), показники й схарактеризовано рівневу шкалу сформованості (високий, достатній, задовільний, низький рівні) готовності майбутніх перекладачів до локалізації.

Дістали подальшого розвитку теоретичні й методологічні засади використання цифрових технологій для оновлення формальної, неформальної та інформальної фахової підготовки майбутніх перекладачів ЗВО України; можливості хмарних цифрових платформ в іншомовній освіті; запропоновано класифікацію параметрів локалізації, які згруповано так: *лінгвокультурологічні, когнітивно-прагматичні, технічні*.

Практичне значення результатів дослідження полягає в тому, що:

- систематизовано, актуалізовано й оновлено зміст курсів «Дидактика перекладу», «Практика усного і писемного перекладу», «Практичний курс англійської мови» передперекладацькими (загальнопрофесійні; диференційовані, внутрішньомовні, просодичні, прогностичні, мнемотехнічні, аналітичні); безпосередньо перекладацькими (психотехнічні, дискурсивні, узагальнювальні вправи на міжмовний переклад; адаптаційні, аналіз перекладацького завдання, виконання різних видів усного та письмового перекладу відповідно до вихідних умов ситуації міжкультурної взаємодії, комбінаторні вправи, різнорівневі диференційовані кейс-завдання, перекодувальні вправи; індивідуальні перекладацькі проєкти з локалізації, розвивальні, інтерпретувальні) та рефлексивно-аналітичними (аналітичні, коригувальні, оцінювальні) вправами міждисциплінарного характеру;

- використано дидактичні можливості цифрових ресурсів, що функціонують як комп'ютерні інтерактивні середовища (хмарні платформи (Crowdin)), мультимедійні сайти (<http://examenglish.com>, <http://englishaula.com>), граматичні онлайн-тренажери); цифрових засобів, що виконують роль інструменту саморозвитку майбутніх перекладачів й застосовуються у процесі дослідницької діяльності (проєкти-презентації); цифрових інструментів інноватизації аудиторної взаємодії студентів і викладачів та активізації освітньої мотивації майбутніх перекладачів до професійного самовдосконалення в глобалізованому ринку перекладацьких послуг; електронних навчальних платформ (Moodle); багатoproфільних платформ; платформ для розвитку навичок студентів локалізувати іншомовні тексти, які існують як багатоканальні інструментальні програми інтерактивної комунікації (VoiceThread, Audacity, TEFLCommute, Voxopop); електронних лінгвістичних корпусів у формуванні готовності майбутніх перекладачів до локалізації;

- розроблено, впроваджено й доведено ефективність авторської вибіркової дисципліни «Основи локалізації» і систематизовано навчально-методичне забезпечення для її викладання;

- визначено рекомендації для викладачів щодо організації процесу формування готовності майбутніх перекладачів до локалізації в еру цифрових технологій;

- запропоновано критеріально-діагностичний інструментарій для оцінки рівня готовності майбутніх перекладачів до локалізації.

Теоретичний, методичний і технологічний матеріал, інтегрований в цьому дослідженні, може бути використаний науково-педагогічними працівниками ЗВО у процесі створення освітніх програм, підручників, навчальних посібників, навчально-методичних комплексів, для розробки вибіркового дисциплін з окресленої проблематики, проведення курсів підвищення кваліфікації перекладацьких кадрів.

Апробація результатів дослідження. здійснювалась у виступах з науковими доповідями та повідомленнями на: міжнародних науково-практичних конференціях: «Розвиток сучасної освіти і науки: проблеми, перспективи. Аксіологічні аспекти в розвитку науки та освіти» (Конін– Ужгород–Херсон–Кривий Ріг, 2018); «Сучасні методики навчання іноземних мов і перекладу в Україні та за її межами» (Переяслав, 2020, 2021, 2023); «Франкофонія в умовах глобалізації і полікультурності світу» (Тернопіль, 2020); «Світ наукових досліджень» (Тернопіль, 2022); «Нові напрями розвитку науки під час воєнного стану» (Одеса, 2022); «Наука, освіта та суспільство: актуальні проблеми теорії та практики» (Житомир, 2022); «Роль інновацій в трансформації образу сучасної науки» (Запоріжжя, 2022); «Актуальні проблеми науки і практики: сталий розвиток в умовах воєнного стану» (Львів, 2022); «Modern stages of scientific research development» (Прага, 2022); «Promising ways of solving scientific problems» (Брюсель, 2022); «Освіта і формування конкурентоспроможності фахівців в умовах євроінтеграції» (Мукачево, 2023); «Освіта під час війни: розвиток інформаційно-аналітичного забезпечення, цифрова трансформація, євроінтеграція» (Київ, 2023); всеукраїнській науково-практичній конференції: «Вектори розвитку вищої перекладацької освіти в епоху глобалізації» (Рівне, 2023).

Публікації. Результати дослідження висвітлено у 46 наукових публікаціях автора (38 – одноосібні), з яких 25 відображають основні наукові результати дисертації (зокрема, 1 одноосібна монографія, 3 статті у наукових виданнях, віднесених до міжнародних наукометричних баз Scopus та Web of Science, 20 статей у наукових фахових виданнях категорії Б; 1 публікація в іноземному виданні, 19 – апробаційного характеру, 2 публікації, які додатково відображають наукові результати дисертації.

Дисертаційна робота Головацької Юлії Богданівни «Теорія і методика фахової підготовки перекладачів на засадах локалізації» відповідає профілю докторської ради Д 58.053.01, вимогам «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 року №1197, а її авторка заслуговує присудження наукового ступеня доктора педагогічних наук за спеціальністю 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти».

На підставі результатів таємного голосування та прийнятого висновку докторська рада присуджує **Головацькій Юлії Богданівні** науковий ступінь доктора педагогічних наук за спеціальністю 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти».

Головуюча на засіданні
спеціалізованої вченої ради
з присудження наукового
ступеня доктора наук Д 58.053.01



Світлана КАЛАУР

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради
з присудження наукового
ступеня доктора наук Д 58.053.01



Галина МЕШКО

07 липня 2025 року